ხუთშაბათი, 1918 წ. გიორგობისთვის 28 № 229

წელიწადი მეოთხე

ხუთშაბათი. 1918 წ. გიორგობისთვის 28 № 229

ფასი ქუთაისში და პროვინციაში 50 კაპ. რკ. გზის სადგურებზე 60 კაპ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველო

რედაქცია

საგაზეთო მასალა უნდა იყოს დაწერილი გარკვეულად და ქართ გვერდზე. წერილში უნდა აღნიშნული იყოს ავტორის ვინაობა და მისამართი. უპირობოთ გამოუზავნელი მასალა უფასოთ ითვლება. დაუბეჭდავი საგაზეთო მასალა არ იწახება და რედაქცია არავითარ მიწერ-მოწერას მის შესახებ არ კისრულობს.

რედაქცია ღიაა დილის 9—3 საათამდის, გარდა უქმე დღისა. სარედაქციო საქმეების გამო პირადათ მოლაპარაკება შეიძლება ამავე დროს.

მისამართი: თბილისი, სასახლის ქუჩა, № 5, ქართული ქარვასლა. ფოსტის ადრესი: თბილისი, ფოსტის ყუთი № 76. ტელეგ. ადრესი: თბილისი, „საქართველო“

კონტორა

„საქართველოზე“ ხელის მოწერა მიიღება მხოლოდ სამი თვით და ეღირება—25 მ. თვეში (მხოლოდ ქალაქში) 10 მანეთი. ცალკე № 50 კ. განცხადების ფასი სტრიქონი პეტიტისა პირველ გვერდზე 1 მან. უკანასკნელზე—80 კაპ. საქართველოს გარეშე მიღებულ განცხადებათა ფასი ორჯერ მეტია. ხანგლოვიარო განცხადება თითოჯერ 20 მანეთი. მისამართის გამოცვლა ღირს 3 მან. ფული და წერილები, რაც კონტორას შეეხება, უნდა გამოიგზავნოს კონტორის სახელზე. საჭირო განცხადებანი უნდა მოტანილ იქნას არა უგვიანეს 1½ საათისა კონტორაში. კონტორა ღიაა დილის 10 (ახ. დრ.) საათიდან 3 საათამდე.

ტელეფონი რედაქციისა და კონტორისა 15--73

უკანასკნელი ცნობები

გერმანიის სხვადასხვა კუთხეებში მუშათა და ჯარისკაცთა საბჭოების დემონსტრაციები იმართება. მოითხოვენ დამფუძნებელ კრების მოწვევას.

ინგლისის ჯარი რეინზე წინ მიიწევს.

საფრანგეთის ჯარი სტრასბურგში შევიდა.

უკრაინაში მღელვარება იზრდება. აჯანყებულებმა ყველგან საბჭოები აღადგინეს. ძალა-უფლება პეტლიურას ხელში გადადის.

კიევში გაფიცვებია.

ბაშკირებს და ყაზახობას უთანხმოება მოუვიდათ. ბრძოლის დროს ბაშკირებმა 900 კაცი დაჰკარგეს.

დავით, ლუარსაბი და ივანე ოტიას ძენი დადიანები, გკატვრინე ოტიას ასული ლორჩაკაძე, ნინა ოტიას ასული ერისთავისა და ანნა ოტიას ასული მდივანი აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ, რომ მათი საყვარელი დედის

დარია ლუარსაბის ასულის დადიანის
(დაბადებით ჩოლოყაშვილი)

გარდაცვალების ორმოცი დღის თავზე პარასკევს 29 გიორგობისთვეს ქვაშვეთის წმ. გიორგის ეკლესიაში შუადღის 1-ნახ. საათზე გადახდილ იქნება პანაშვიდი.

(1—1891—1)

საქართველოს გროვნულ-დემოკრატიულ პარტიის ქუთაისის საგუბერნიო კომიტეტი ღრმა მწუხარებით აუწყებს ქართველ საზოგადოებას, რომ ხანგრძლივი ავადმყოფობის შემდეგ ქ. ქუთაისში გარდაიცვალა 70 წლების მხცოვანი მოღვაწე

დავით ალექსანდრეს ძე მიქელაძე
(„მეველე“)

(2—2)

გულდათუთქული შვილები: ანნა ანტონის ასული ყავრიშვილისა, სადეჟდა, ოლღა და ალექსანდრე ანტონის ძენი ყიფიანები, სიძე ნიკოლოზ იოსების ძე ყავრიშვილი, აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ გარდაცვალების საყვარელის დედის

ელისაბედ ზაქარიას ასულის
ყიფიანისას.

ცხედრის წამოსვენება სად. მარელისიდან თბილისს და დაკრძალვის დღე ცალკე იქნება გამოცხადებული. (2—1892—2)

შვილანი წილოსანისა, ნინო და ანტონ არჯევანიძეები შვილებით, ნიკოლოზ და ალექსანდრა ქართველიშვილები, მარიამ, თამარი და გიორგი, ვახტანგი და ეკატერინე ქართველიშვილები, ეფემია და ლეონ ერისთავების გულითადის მწუხარებით აუწყებენ ნათესავებს და ნაცნობთ გარდაცვალების სოფ. ტყვიავში 22-ს გიორგობისთვეს

ქეთევან გიორგის ასულის
ქართველიშვილისას

გამოსვენება ვაგზლიდან დიდუბის ეკლესიაში ოთხშაბათს 27 გიორგობისთვეს დილის 11-ნახ. საათზე, დაკრძალვა იმავე ეკლესიის გალავანში ხუთშაბათს, 28-ს. წირვის დასაწყისი დილის ათ საათზე. (2—1893—2).

განცხადება

საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის ფინანსთა და ვაჭრობა-მრეწველობის სამინისტროს სავაჭრო ნაწილის

საქონლის გამცვლელი კომიტეტ საგან
საქართველოს საზღვრებიდან თუთუნის გატანის წესრიგზე.

თანახმად რესპუბლიკის მთავრობის ამა წლის 16 ნოემბრის დადგენილებისა შემუშავებულია შემდეგი წესრიგი საქართველოს საზღვრებიდან თუთუნის გატანისა:

1. გაზიდვა თუთუნის ნაწარმოებთა, რომლებზედაც გადახდილია სააქციზო ბეგარა, აღმოსავლეთის საზღვრებით აზერბეიჯანში და სამხრეთით სომხეთში შეუძლიანთ თუთუნის მიფბრიკეთ, რომელთაც დაუბრკოლებლივ მიეცემათ ნებართვა უპირობოთ.

ხოლო გაზიდვა თუთუნის ნაწარმოებთა სხვა და სხვა პირთა მიერ, აგრეთვე გაზიდვა სხვა საზღვრებიდან, უქვემდებარება საერთო წესს საქონლის გატანისას.

2. გაზიდვა უთუთუნისა საქართველოს ყველა საზღვრებიდან ხდება მხოლოდ, ჩვენთვის საჭირო, თანასწორი ღირებულების სამაგიერო საქონლის შემოზიდვის პირობით.

ნებართვა უთუთუნის გაზიდვისა მიეცემა ყველა მსურველს, ვინც წარმოადგენს საქმარის საწინდარს, რაიცა უზრუნველჰყოფს სამაგიერო საქონლის შემოტანას.

საქონლის გამცვლელ კომიტეტის თავმჯდომარე დ. აფხაზი.
საქმეთა მმართველი გ. ჯანელიძე.

ქართული კლუბი
ეროვნულ-დემოკრატიული პარტია

კვირას, 1-ლ ქრისტეშობისთვეს დილის 11 საათზე

შესდგეგა

პარტიის წევრთა და თანამგრძნობთა

კრება

მოხსენებით გამოვლენ

პარლამენტის დეპუტატები:

სპირიდონ კედია — გიორგი გვაზავა

გერონტი ქიქოძე — იოსებ მაჭავარიანი.

მსოფლიო სიყალბე

ამერიკიდან დეპეშა მოვიდა: „დეპუტატთა პალატის საზღვაო კომისიის მდივანმა ლანიელსმა განაცხადა, რომ ხალხთა ლიგა და იარაღის აყრა მომავლის საქმეა, ხოლო ამ უამად საჭიროა გაძლიერება ხამხედრო ფლოტისა თანახმად სამი წლის პროგრამისა, რომლის ძალით უნდა აშენდეს 10 ხედრედნოტი, 6 კრეისერი და 140 სხვადასხვა სამხედრო გემი“.

ამ დეპეშის წაკითხვაზე მართლმორწმუნე პასიფისტებსა და ფანტაზიორებს ვლდა ცეცხათ.

ნიადაგი გაშტერებისა და გაოცებისა კარგად მომზადდა გერმანიასთან დადებულ სასტიკი პირობებით და იმ გეგმებით, რომელნიც აქამდის გამარჯვებული ჯიბეში ედოთ, ხოლო ეხლა თითო თითოდ შლიან წინაშე გაცემულთა და გაბრიყვებულთა. ოთხ წელიწადში ქვეყანა ისე არ დაყრუებულა ზარბაზნების ქუხილით, როგორც დაყრუდა და გაბრუდა ყალბი სიტყვებისა და ლოზუნგების გრიალით. ამ გრიალში სხვებზე უფრო მძლავრად სჩექდა ხმა ამერიკის პრეზიდენტის ვილსონისა: ერთა თვითგამორკვევა... მათი განთავისუფლება, სამართალი ქვეყანასა ზედა... ხალხთა შორის სათნოება... სამუდამო მშვიდობა... უკანასკნელი ომი... და საყოველთაო იარაღის აყრა. ეს ლოზუნგები და ადამიანი ერთ დღეს დაიბადნენ და მას აქეთ ერთად დაიარებიან დედამიწის ზურგზე. ამ ლოზუნგებით იყო გატენილი ყოველი თოფი და ზარბაზანი საფრანგეთის დიდი რევოლიუციის დროს და ეხლანდელ მსოფლიო ომის დროსაც. ეს სიტყვები ცვრა მაშინდელ და ეხლანდელ დროშებზე, რომელთაც თავის სიწმინდით დაჰფარეს ნამდვილი სახე მხეცისა და პირუტყვისა.

ეს მხეცი დროშას მხოლოდ გამარჯვების შემდეგ ჩამოიცლის ხოლმე და ქვეყანას ურტხვად და ამაყად მოევლინება ანგელსი და კონტრიბუცია, დაცლა და მონობა, ცრცლა-გლეჯა და ბატონყმობა, ე. ი. უკანასკნელი და სრული ფორმა იმ მუდმივისა და ყოველდღე გარდუვალი კანონისა, რომელსაც ჰქვიან ბრძოლა არსებობისათვის. ეს კანონი ყოველთვის და ყოველგან იყო, არის და იქნება ღვრძი ცხოვრებისა, მისი ვრთად ერთი შინაარსი, დასაბამი და დასაწყისი, სტიმული ყოველივე განვითარებისა და შვრჩევისა.

იარაღი და მეთოდი ამ შეუჩერებელ ბრძოლისა ათასია, ხოლო ათასპირველი და უკანასკნელი — ომია.

ეხი იმ ერს, რომელიც მართლა დაიჯერებს სამუდამო მშვიდობას და იარაღს დაჰყრის ან მას დაიჟანგებს, ადრე თუ გვიან მტერი ასეთ ერს დროს უხვლთებს, დასცემს, დაიმონებს და მოსპობს.

ყოველთვის ასე ყოფილა: რაც უფრო მეტს ლაპარაკობენ ხავისა და მშვიდობის შესახებ, იმავე დროს უფრო მეტს იარაღს ისხამენ, მეტს წამალს აშრობენ და მახვილს კარგად ლესავენ. ვილჰელმი რომ მშვიდობაზე ამოიღებდა ხმას, ევროპაში იცოდნენ, რომ იგი ახალ კორპუსს ამზადებდა, და ამიტომ იქიც მაშინვე ახალ კორპუსების შედგენას შეუდგებოდნენ ხოლმე. ვილჰელმი აღარ არის. მილიტარიზმის ბუდე დაინგრა. ერთმა მოპარდაპირემ იარაღი დაჰყარა, ხოლო მეორე, ყვლამდის შეიარაღებული, ცდილობს თვალებამდის შიგ ჩაჯდეს. ქვეყანას საათავეში ჩაუდგნენ ბელადნი პასიფიზმისა მათ მიიღეს გასაყოფად გერმანიის თითქმის მთელი სამხედრო ფლოტი, 10,000 ზარბაზანი, 50,000 ტყვიასროქვეული, 10000 ავტომობილი, ერთი სიტყვით—მთელი იარაღი, მაგრამ მათი დრეკნოტების ამშვენებელი ქარხნები მაინც არ შეჩერებულან და არც შეჩერდებიან. და ქებული, პასიფისტები ვილსონი და ლოიდ-ჯორჯი ისევე ვერ მოსპობენ შეიარაღებას და ომს, როგორც ვერ მოსპობს იგი საქართველოს სოციალისტურმა მთავრობამ და რუსეთის ბოლშევიკებმა.

ჩვენ თვალწინ ვრთხელ კიდევ მტკიცდება დაბერებული ჭეშმარიტება: ვისაც მშვიდობა უნდა, ის ყოველთვის უნდა მზით იყოს ომისთვის, ან კიდევ მშვიდობა ომით მოიპოვების. საქმით მაინც ამ ჭეშმარიტებას მისდევენ, ემორჩილებიან და ანხორციელებენ არა სოციალისტური პასიფისტებიც და ორივე ჯურის სოციალისტები: „ბოლშევიკებიც“ და „მენშევიკებიც“.

ამასვე იმეორებდა ვილჰელმიც, არც მეტსა და არც ნაკლებს.

ამიტომ ამერიკიდან მოსულმა დეპეშამ არ უნდა გაგვაოცოს. იქ ჩვენზე უკეთ იციან გარდუვალობა, ძალა და მარადისობა ომისა. იქ, ოკეანეს მეორე ნაპირზე ამ ოთხ წელიწადში ოთხი საუკუნით გაეზარდა ახალგაზდა ვაჟკაცი—იაპონია, რომელმაც ადრე თუ გვიან მის გარშემო გაფანტულ კუნძულებს უნდა დაადგას ფეხი. იციან და გმზადებიან. ისიც ზღაპარია, ვითომ 80 მილიონი გაერთიანებული ავსტრო-გერმანელი სამუდამოდ მოისპო და სათვალეში აღარ არის ჩასაგდები. ესეც კარგად იციან საფრანგეთმა და ინგლისმა, ამიტომ სპობენ ისინი კრუპის ქარხნებს, მაგრამ წინანდელზე უფრო ძლიერ გაადგეიებენ ცეცხლს ამსტრონგისა და შნეიდერის იარაღის ქარხნებში.

ეს ასე უნდა ყოფილიყო, ასე ხდება და სხვანაირად არასოდეს მოხდება.

მომავალი იმ ერს ეკუთვნის, რომელსაც ეს მარტივი და მარადისი კანონი ყოველთვის ახსოვს.

ხოლო ვაი იმ ერს, რომელიც ივიწყებს ამ კანონს, გბრძვის და შეჰყვეფს მას როგორც ლეკვი მთვარეს. ასეთი ერი ყოველთვის მოუმზადებელია ბრძოლისთვის და ადრე თუ გვიან მან ადგილი სხვას უნდა დაუთმოს.

პრესის მაგიერ

ჩვენ მიგრ გამოთქმულ მოსაზრებას სამღვთო სჯულის სკოლიდან განდევნის თაობაზე გამოეხმაურა „ერთობა“ და, როგორც მოსალოდნელი იყო, ისევ ის „არგუმენტები“ გაიმეორა, რასაც პარლამენტის ტრიბუნიდან მხნედ იცავდნენ ბ-ნნი ნათაძე, არსენიძე და დოლიძე.

„ერთობა“-ში ახალი მხოლოდ ის არის, რომ, გაზეთი არ უარჰყოფს ქართველი ხალხის სარწმუნოებრივ მიდრეკილებას, რაზედაც პარლამენტში სოციალდემოკრატებს კრინტი არ დაუძრავთ.

„თუ კი სარწმუნოება ძლიერია ხალხში, რაღა საჭიროა მისი ხელოვნურად გაძლიერება სახელმწიფოს მიერ?“ გვეკითხება „ერთობა“.

ეტყობა, „ერთობის“ პუბლიცისტები სტრიქონებ-შუა უფრო ეძებენ ახრებს; ერ.-დემოკრატების „დაღონება“ იმითი კი არ არის გამოწვეული, თითქოს პარლამენტის დადგენილება ხალხში რელიგიის აღმოფხვრას ხელს შეუწყობს, ან და სარწმუნოების დამკვიდრება სახელმწიფოს დაუხმარებლათ შეუძლებელი იყოს!—ჩვენ გამბობობთ: ქართველი ხალხის დიდი უმრავლესობა მორწმუნეა და მეტად აღელდება იმ აქტით, რომელიც არსებითათ მიმართულია სარწმუნოების წინააღმდეგ; კიდევ მეტი: დღევანდელს ფაღრესად გართულებულს საერთაშორისო და პოლიტიკურ პირობებში საკანონმდებლო დაწესებულება უნდა ერიდებოდეს ამგვარი კანონების გამოცხადებას, რომლის საშუალებით საქართველოს დამოუკიდებლობის უამრავ მტრეს მეტი საბაბი ჭლეთათ ხალხში უკმაყოფილების შექმნისა და უწესობებისათვის ნიადაგის განმზადებისა. ისედაც საკმაოდ ამღვრეულია ჩვენი პოლიტიკური ყოფა-ცხოვრება, რომ კიდევ ზედ-მეტი მასალა დაერთვას ანარქიის გამოსაწვევად.

ჩვენ ის კი არ „გვაღონებს“ მაინცდა მაინც, რომ სოციალდემოკრატები გაუგებარის აჩქარებით პირტიული პროგრამშის მუხლს ასე ოლად ანალდებენ, ჩვენ გვაშინებს მხოლოდ ის გარემოება, რომ საღვთო სჯულის სწავლების გაუქმება ბევრს მითქმა-მოთქმას აღძრავს, რაც ვნების გარდა არაფერს არგუნებს მონობისაგან თავღახწეულს რესპუბლიკას.

პარლამენტის ბრწყინვალე დარბაზში, ან რედაქციის მყუდრო კაბინეტში ერთობ ადვილია საქართველოს მიმსგავსება ამერიკასთან, მაგრამ, დუშეთისა, ან ღვრხუმის მაზრაში მოხეტიალე ტურისტი ვერავითარ შემთხვევაში მასსაჩუხეტსში მყოფად ვერ იგრძნობს თავს!..

კორრექტურა „ერთობა“-ს, მართლაც არ უყვარვა... დიდი უყურადღებობაა, როდესაც ათ მარცვლოვანი ქლერიკალის ნაცვლად ხუთმარცვლოვანი გდები იბეჭდება. ეს მოგვგონებს დიდი ხნის წინად ორ გამოჩენილ ქართველ პუბლიცისტებს შორის ამტყდარ პოლემიკას, სადაც „რაციონალიზმი“ „რაციონად“ იქცეოდა...

ა. ინგილო.

პრესსა

სოციალდემოკრატიის მეგემონია

„კავკაზსკოე სლოვო“ თავისებურათ ხსნის ქართველ სოციალდემოკრატიის ჰეგემონიას ამიერ კავკასიაში. გაზეთის სიტყვით.

„ის უცილობელი ჰეგემონია, რომელიც ქართველმა სოციალ დემოკრატიამ მოიპოვა ამიერ კავკასიის დემოკრატიებს შორის აიხსნება არა მისი ნამდვილი სიძლიერით ამიერკავკასიაში, არა მისი უმწიკვლო სიწმინდით სოციალისტური და დემოკრატიული პრინციპების აღსარებაში, არა მისი შოძღვრების შეგნებულ მიღებაში ქართველ ხალხის მიერ, არამედ იმით რომ ის თავის დროზე იყო ნაწილი დიდი და ერთის შეხედვით, ყოვლის შემძლე რუსული სოციალდემოკრატიისა. ამასთან ერთად ქართველი სოციალდემოკრატიის მეთაურების მომზადებული გაელვება ამერკავკასიაში აიხსნება არა მათი ნიჭით, პოლიტიკური სიბრძნით ან შორს მჭვრეტელობით, არამედ იმ გეგჭტიური როლით, რომელიც ნ. ჟორდანიამ, ი. წერეთელმა, ნ. ჩხეიძემ და ვ. გეგეჭკორმა შეასრულეს რუსეთის სოციალდემოკრატიის რაზმებში 1905 წლიდან.“

რუსეთის სოციალდემოკრატიული პარტიის დაშლის შემდეგ, გაზეთის აზრით თან და თან შესუსტდა ქართველი სოციალ-დემოკრატების შთამაგონებელი, ჰიპნოტიური ძალა. ამ პარტიის მომავალი კი ისეთია, რომ მას არა თუ ამიერკავკასიაში, თვით საქართველოშიც კი ძალიან შეეძლება ბრძველი როლის ასრულება:

„უეჭველია რომ ბურჟუაზიული და საგრობის რეფორმის დასრულებასთან ერთად მოხდება დიფერენციაცია საქართველოს სოციალდემოკრატიის რაზმებში: მას მოშორდებიან შემარჯვენე წევრიდ ბურჟუაზიული და უკიდურესი შემარცხენე ჯგუფები, მაგრამ სამაგიეროდ თვითონ მოიგებს კონსოლიდაციისა და მოქმედებათა მეზანშეწონილობის მხრივ და ქართული პროლეტარიატის პარტიად იქცევა.

გოლშევიკები კანადაში

ინგლისური გაზეთის „ტაიმსს“ კანადის დედაქალაქიდან ატყობინებენ, რომ ახალშენში პოლიტიკური მღელვარება დაიწყო, რომელიც იმპერიალიზმის წინააღმდეგ არის მიმართული. კანადაში ცხოვრება თანდათან ძვირდება და მუშა ხელი ნაკლებია. ტორონტოსა და მონრეალში გაჩნდნენ ბოლშევიკები და სატე კოლუმბიას მდგომარეობაც დიდათ საშიშია. ამისდამიუხედავად უნდა ითქვას, რომ თვით ორგანიზაციულად შეკავშირებული მუშათა კლასი მთელ ომის განმავლობაში პატრიოტულად მოქმედობდა. მაგრამ თვით მეთაურებს შორის მოიპოებიან კოსმოპოლიტურად და პაციფიურად განწყობილი ელემენტები, რომელნიც ოპოზიტას ქმნიან. ბოლშევიკურმა სულიერმა განწყობილებამ განსაკუთრებით ფრანგი ახალ-

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՒՇԱՐԱՆ

Հրատարակվում է Ս. Էջմիածնում

Խմբագրության հասցեն՝ Ս. Էջմիածին, Մայր տաճարի հարավային կողմ, տպարանի շենքում։ Հեռախոս՝ 2-15։

Խմբագրության ժամերը՝ ամեն օր 10—12 և 15—17։

Բաժանորդագին՝ տարեկան 6 ռուբլի, կիսամյակով 3 ռուբլի, եռամսյակով 1 ռուբլի 50 կոպեկ։ Արտասահմանում՝ տարեկան 8 ռուբլի։

Առանձին համարի գինը՝ 5 կոպեկ։

Հրատարակության ծրագիրը՝ Հայ եկեղեցու պատմության, վարդապետության, ծիսակարգության, գրականության, հնագիտության, ազգագրության, հայ ժողովրդի կյանքի և պատմության, ինչպես նաև ընդհանրապես քրիստոնեական կրոնի և եկեղեցու վերաբերյալ հոդվածներ։ Պաշտոնական մասում՝ Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի և Հայ եկեղեցու կանոնադրական կյանքի վերաբերյալ հրամանագրեր, կոնդակներ, հրովարտակներ, կոնդակների թարգմանություններ, Մայր Աթոռի և Հայ եկեղեցու հոգևոր և աշխարհիկ պաշտոնյաների նշանակումներ, տեղաշարժեր, պարգևատրություններ, հոգևոր կոչումներ, Մայր Աթոռի և Հայ եկեղեցու հոգևոր և աշխարհիկ պաշտոնյաների մահվան լուրեր և այլն։

Հրատարակչական պայմանները՝ Հոդվածները տպագրվում են հեղինակների ստորագրությամբ։ Հոդվածների բովանդակության համար պատասխանատու են հեղինակները։ Խմբագրությունը կարող է չհրատարակել ստացված հոդվածները, որոնք չեն համապատասխանում ամսագրի ծրագրին։ Չհրատարակված հոդվածները չեն վերադարձվում։ Խմբագրությունը կարող է հոդվածները հրատարակել կրճատումներով։

Հրատարակչական պայմանները՝ Ամսագրի բաժանորդագինը ուղարկվում է միայն նախապես վճարելու դեպքում։ Բաժանորդագրվելու համար անհրաժեշտ է դիմել խմբագրություն՝ նշելով ստացման հասցեն։ Հասցեի փոփոխության դեպքում անհրաժեշտ է հայտնել նաև նախկին հասցեն։ Ամսագրի համարները ուղարկվում են միայն ամսագրի գրասենյակի միջոցով։ Ամսագրի համարները չեն ուղարկվում, եթե չի ստացվել բաժանորդագրության գումարը։

Ամսագրի գրասենյակը՝ Ս. Էջմիածին, Մայր տաճարի հարավային կողմ, տպարանի շենքում։ Ժամերը՝ ամեն օր 10—12 և 15—17։

Ամսագրի տպագրության վայրը՝ Ս. Էջմիածին, Մայր տաճարի հարավային կողմ, տպարանի շենքում։

Ամսագրի տպագրության ժամանակը՝ 1896 թ. հունվարի 1։

Ամսագրի տպաքանակը՝ 1000։

Պատասխանատու խմբագիր՝ Գևորգ Ալիշանյան։

Խմբագրության անդամներ՝ Գևորգ Ալիշանյան, Ստեփանոս Լիսիցյան, Գևորգ Տեր-Մկրտչյան, Գևորգ Տեր-Մովսիսյան, Գևորգ Տեր-Վարդանյան, Գևորգ Տեր-Մինասյան, Գևորգ Տեր-Հովհաննիսյան, Գևորգ Տեր-Ներսիսյան, Գևորգ Տեր-Գրիգորյան, Գևորգ Տեր-Ղևոնդյան, Գևորգ Տեր-Սահակյան, Գևորգ Տեր-Ստեփանյան, Գևորգ Տեր-Հակոբյան, Գևորգ Տեր-Մկրտչյան, Գևորգ Տեր-Մովսիսյան, Գևորգ Տեր-Վարդանյան, Գևորգ Տեր-Մինասյան, Գևորգ Տեր-Հովհաննիսյան, Գևորգ Տեր-Ներսիսյան, Գևորգ Տեր-Գրիգորյան, Գևորգ Տեր-Ղևոնդյան, Գևորգ Տեր-Սահակյան, Գևորգ Տեր-Ստեփանյան, Գևորգ Տեր-Հակոբյան։

Ամսագրի տպագրության վայրը՝ Ս. Էջմիածին, Մայր տաճարի հարավային կողմ, տպարանի շենքում։

Ամսագրի տպագրության ժամանակը՝ 1896 թ. հունվարի 1։

Ամսագրի տպաքանակը՝ 1000։

Պատասխանատու խմբագիր՝ Գևորգ Ալիշանյան։

Խմբագրության անդամներ՝ Գևորգ Ալիշանյան, Ստեփանոս Լիսիցյան, Գևորգ Տեր-Մկրտչյան, Գևորգ Տեր-Մովսիսյան, Գևորգ Տեր-Վարդանյան, Գևորգ Տեր-Մինասյան, Գևորգ Տեր-Հովհաննիսյան, Գևորգ Տեր-Ներսիսյան, Գևորգ Տեր-Գրիգորյան, Գևորգ Տեր-Ղևոնդյան, Գևորգ Տեր-Սահակյան, Գևորգ Տեր-Ստեփանյան, Գևորգ Տեր-Հակոբյան։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՒՇԱՐԱՆ

Հրատարակվում է Ս. Էջմիածնում

Խմբագրության հասցեն՝ Ս. Էջմիածին, Մայր տաճարի հարավային կողմ, տպարանի շենքում։ Հեռախոս՝ 2-15։

Խմբագրության ժամերը՝ ամեն օր 10—12 և 15—17։

Բաժանորդագին՝ տարեկան 6 ռուբլի, կիսամյակով 3 ռուբլի, եռամսյակով 1 ռուբլի 50 կոպեկ։ Արտասահմանում՝ տարեկան 8 ռուբլի։

Առանձին համարի գինը՝ 5 կոպեկ։

Հրատարակության ծրագիրը՝ Հայ եկեղեցու պատմության, վարդապետության, ծիսակարգության, գրականության, հնագիտության, ազգագրության, հայ ժողովրդի կյանքի և պատմության, ինչպես նաև ընդհանրապես քրիստոնեական կրոնի և եկեղեցու վերաբերյալ հոդվածներ։ Պաշտոնական մասում՝ Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի և Հայ եկեղեցու կանոնադրական կյանքի վերաբերյալ հրամանագրեր, կոնդակներ, հրովարտակներ, կոնդակների թարգմանություններ, Մայր Աթոռի և Հայ եկեղեցու հոգևոր և աշխարհիկ պաշտոնյաների նշանակումներ, տեղաշարժեր, պարգևատրություններ, հոգևոր կոչումներ, Մայր Աթոռի և Հայ եկեղեցու հոգևոր և աշխարհիկ պաշտոնյաների մահվան լուրեր և այլն։

Հրատարակչական պայմանները՝ Հոդվածները տպագրվում են հեղինակների ստորագրությամբ։ Հոդվածների բովանդակության համար պատասխանատու են հեղինակները։ Խմբագրությունը կարող է չհրատարակել ստացված հոդվածները, որոնք չեն համապատասխանում ամսագրի ծրագրին։ Չհրատարակված հոդվածները չեն վերադարձվում։ Խմբագրությունը կարող է հոդվածները հրատարակել կրճատումներով։

Հրատարակչական պայմանները՝ Ամսագրի բաժանորդագինը ուղարկվում է միայն նախապես վճարելու դեպքում։ Բաժանորդագրվելու համար անհրաժեշտ է դիմել խմբագրություն՝ նշելով ստացման հասցեն։ Հասցեի փոփոխության դեպքում անհրաժեշտ է հայտնել նաև նախկին հասցեն։ Ամսագրի համարները չեն ուղարկվում, եթե չի ստացվել բաժանորդագրության գումարը։

Ամսագրի գրասենյակը՝ Ս. Էջմիածին, Մայր տաճարի հարավային կողմ, տպարանի շենքում։ Ժամերը՝ ամեն օր 10—12 և 15—17։

Ամսագրի տպագրության վայրը՝ Ս. Էջմիածին, Մայր տաճարի հարավային կողմ, տպարանի շենքում։

Ամսագրի տպագրության ժամանակը՝ 1896 թ. հունվարի 1։

Ամսագրի տպաքանակը՝ 1000։

Պատասխանատու խմբագիր՝ Գևորգ Ալիշանյան։

Խմբագրության անդամներ՝ Գևորգ Ալիշանյան, Ստեփանոս Լիսիցյան, Գևորգ Տեր-Մկրտչյան, Գևորգ Տեր-Մովսիսյան, Գևորգ Տեր-Վարդանյան, Գևորգ Տեր-Մինասյան, Գևորգ Տեր-Հովհաննիսյան, Գևորգ Տեր-Ներսիսյան, Գևորգ Տեր-Գրիգորյան, Գևորգ Տեր-Ղևոնդյան, Գևորգ Տեր-Սահակյան, Գևորգ Տեր-Ստեփանյան, Գևորգ Տեր-Հակոբյան։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՒՇԱՐԱՆ

Հրատարակվում է Ս. Էջմիածնում

Խմբագրության հասցեն՝ Ս. Էջմիածին, Մայր տաճարի հարավային կողմ, տպարանի շենքում։ Հեռախոս՝ 2-15։

Խմբագրության ժամերը՝ ամեն օր 10—12 և 15—17։

Բաժանորդագին՝ տարեկան 6 ռուբլի, կիսամյակով 3 ռուբլի, եռամսյակով 1 ռուբլի 50 կոպեկ։ Արտասահմանում՝ տարեկան 8 ռուբլի։

Առանձին համարի գինը՝ 5 կոպեկ։

Հրատարակության ծրագիրը՝ Հայ եկեղեցու պատմության, վարդապետության, ծիսակարգության, գրականության, հնագիտության, ազգագրության, հայ ժողովրդի կյանքի և պատմության, ինչպես նաև ընդհանրապես քրիստոնեական կրոնի և եկեղեցու վերաբերյալ հոդվածներ։ Պաշտոնական մասում՝ Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի և Հայ եկեղեցու կանոնադրական կյանքի վերաբերյալ հրամանագրեր, կոնդակներ, հրովարտակներ, կոնդակների թարգմանություններ, Մայր Աթոռի և Հայ եկեղեցու հոգևոր և աշխարհիկ պաշտոնյաների նշանակումներ, տեղաշարժեր, պարգևատրություններ, հոգևոր կոչումներ, Մայր Աթոռի և Հայ եկեղեցու հոգևոր և աշխարհիկ պաշտոնյաների մահվան լուրեր և այլն։

Հրատարակչական պայմանները՝ Հոդվածները տպագրվում են հեղինակների ստորագրությամբ։ Հոդվածների բովանդակության համար պատասխանատու են հեղինակները։ Խմբագրությունը կարող է չհրատարակել ստացված հոդվածները, որոնք չեն համապատասխանում ամսագրի ծրագրին։ Չհրատարակված հոդվածները չեն վերադարձվում։ Խմբագրությունը կարող է հոդվածները հրատարակել կրճատումներով։

Հրատարակչական պայմանները՝ Ամսագրի բաժանորդագինը ուղարկվում է միայն նախապես վճարելու դեպքում։ Բաժանորդագրվելու համար անհրաժեշտ է դիմել խմբագրություն՝ նշելով ստացման հասցեն։ Հասցեի փոփոխության դեպքում անհրաժեշտ է հայտնել նաև նախկին հասցեն։ Ամսագրի համարները չեն ուղարկվում, եթե չի ստացվել բաժանորդագրության գումարը։

Ամսագրի գրասենյակը՝ Ս. Էջմիածին, Մայր տաճարի հարավային կողմ, տպարանի շենքում։ Ժամերը՝ ամեն օր 10—12 և 15—17։

Ամսագրի տպագրության վայրը՝ Ս. Էջմիածին, Մայր տաճարի հարավային կողմ, տպարանի շենքում։

Ամսագրի տպագրության ժամանակը՝ 1896 թ. հունվարի 1։

Ամսագրի տպաքանակը՝ 1000։

Պատասխանատու խմբագիր՝ Գևորգ Ալիշանյան։

Խմբագրության անդամներ՝ Գևորգ Ալիշանյան, Ստեփանոս Լիսիցյան, Գևորգ Տեր-Մկրտչյան, Գևորգ Տեր-Մովսիսյան, Գևորգ Տեր-Վարդանյան, Գևորգ Տեր-Մինասյան, Գևորգ Տեր-Հովհաննիսյան, Գևորգ Տեր-Ներսիսյան, Գևորգ Տեր-Գրիգորյան, Գևորգ Տեր-Ղևոնդյան, Գևորգ Տեր-Սահակյան, Գևորգ Տեր-Ստեփանյան, Գևորգ Տեր-Հակոբյան։

Տպագրվում է Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի տպարանում։ Տպագրության թույլտվությունը տրված է 1896 թ. հունվարի 1-ին։ Գրաքննիչ՝ Ա. Տեր-Մկրտչյան։ Տպագրության թույլտվության համարը՝ 1—1896—1։ Տպագրության ժամանակը՝ 28 հունվարի։ Տպագրության քանակը՝ 1000։ Տպագրության վայրը՝ Ս. Էջմիածին, Մայր տաճարի հարավային կողմ, տպարանի շենքում։

Տպագրվում է Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի տպարանում։ Տպագրության թույլտվությունը տրված է 1896 թ. հունվարի 1-ին։ Գրաքննիչ՝ Ա. Տեր-Մկրտչյան։ Տպագրության թույլտվության համարը՝ 1—1896—1։ Տպագրության ժամանակը՝ 28 հունվարի։ Տպագրության քանակը՝ 1000։ Տպագրության վայրը՝ Ս. Էջմիածին, Մայր տաճարի հարավային կողմ, տպարանի շենքում։

Տպագրվում է Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի տպարանում։ Տպագրության թույլտվությունը տրված է 1896 թ. հունվարի 1-ին։ Գրաքննիչ՝ Ա. Տեր-Մկրտչյան։ Տպագրության թույլտվության համարը՝ 1—1896—1։ Տպագրության ժամանակը՝ 28 հունվարի։ Տպագրության քանակը՝ 1000։ Տպագրության վայրը՝ Ս. Էջմիածին, Մայր տաճարի հարավային կողմ, տպարանի շենքում։

Տպագրվում է Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի տպարանում։ Տպագրության թույլտվությունը տրված է 1896 թ. հունվարի 1-ին։ Գրաքննիչ՝ Ա. Տեր-Մկրտչյան։ Տպագրության թույլտվության համարը՝ 1—1896—1։ Տպագրության ժամանակը՝ 28 հունվարի։ Տպագրության քանակը՝ 1000։ Տպագրության վայրը՝ Ս. Էջմիածին, Մայր տաճարի հարավային կողմ, տպարանի շենքում։